วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต
Journal of Rangsit University: Teaching & Learning
ISSN 1905-7881 (Print)/ ISSN 2651-1584 (Online)
Available online at https://jrtl.rsu.ac.th

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2564
Vol.15 No.1 January – June 2021

โมเดลนิทานเพื่อสอนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการการบริหารโครงการและการทำวิจัย: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

Bilingual Story - Telling Model for English Language Teaching in Integration with Research Project Management: From Theory to Practice

ผณินทรา ธีรานนท์* ดารินทร อินทับทิม คมกฤช ตาชม และเบญจพร เทพสีหนู
Phanintra Teeranon* Darinthorn Inthapthim Komkrit Tachom and Benjaporn Thepseenu

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
English Department, School of Liberal Arts, University of Phayao
**Corresponding author, E-mail: tphanintra@hotamil.com, โทร. 081-7963312*
วันที่ส่งบทความ 11 ตุลาคม 2562 วันที่แก้ไขครั้งสุดท้าย 11 ธันวาคม 2562
วันที่ตอบรับบทความ 16 ธันวาคม 2562 วันที่เผยแพร่ออนไลน์ 1 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์กระบวนการทำงานที่บูรณาการการบริหารโครงการวิจัยโมเดลนิทานเพื่อสอนภาษาอังกฤษ ภายใต้โครงการ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21 โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีคู่ตรงข้าม ทฤษฎีการบูรณาการทุกภาคส่วน ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ทฤษฎีพฤติกรรมมนุษย์ และการสังเคราะห์ผลจากการวิจัยของครูในโครงการทั้งที่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผลการวิจัยมีทั้งผลการวิจัยที่พัฒนาภาษาอังกฤษผสมกับผลการวิจัยที่พัฒนาภาษาไทยผ่านนิทาน ผลจากการสังเคราะห์กระบวนการทำงานที่บูรณาการการบริหารโครงการกับการทำวิจัยในบทความนี้ชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่น่าสนใจต่างๆ ได้แก่ 1) เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับปราชญ์ชุมชน และครูกับครูต่างโรงเรียน 2) กระบวนการบริหารโครงการวิจัยนี้เป็นไปตามกรอบทฤษฎีที่ใช้ และ 3) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นของครูส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น และท้ายที่สุดผลการสังเคราะห์กระบวนการทำงานบูรณาการการบริหารโครงการกับการวิจัยได้นำไปสู่โมเดลนิทานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและควรขยายผลไปยังเขตพื้นที่การศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

คำสำคัญ: *โมเดล นิทาน บูรณาการ*

Abstract

This research article aims to synthesize the process of cooperative research project management under the research study entitled Bilingual Story - Telling Model for English Language Teaching under the project of 'From theory to practice: innovation for teachers in 21st Century Learning'. This research adopted several theories: planned behavior and human behavior. A synthesis of numbers of quantitative and qualitative studies employed by teachers participated in the project was conducted.

There were both English language teaching and Thai language teaching research results. This article also highlights interesting issues that are 1) knowledge management among participant teachers, wise men, and community. 2) This research management were related to the adopted theories. 3) The changes of teacher behavior had positive affects to students' English leaning achievement. Therefore, bilingual story – telling model in integration with the research project management could be used and should be implemented to other similar contexts and areas.

***Keywords**: Model, Story-telling, Integration*

บทนำ

นิทานเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับเด็กไทยมาช้านาน นิทานเป็นเครื่องมือที่ช่วยกล่อมเกลานิสัยของเด็ก ปลูกฝังแนวคิดที่ดีงาม ให้แบบอย่างที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต สร้างสรรค์จินตนาการ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, และ โกศล มีคุณ, 2561) และช่วยพัฒนาภาษาให้กับเด็ก (จินตนา แปบดิบ, 2558; เพ็ญนภา คล้ายสิงโต, และคณะ, 2560) รวมถึงเป็นเครื่องมือให้ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพให้กับผู้ใหญ่ได้ด้วย (Banks-Wallace, 1999; Bowles, 1995)

ในด้านการปลูกฝังแนวคิดและแบบอย่างการดำเนินชีวิตให้กับเด็ก นิทานสามารถสร้างวินัยให้กับเด็กดังเช่นผลการวิจัยของ ณัฏฐณิชา ปาโต (2554) และงานวิจัยของ สุรีพร มุ่งง่า, และ ศรีกัญภัสสร์ รังสีบวรกุ (2557) ที่พบว่าคะแนนวินัยของเด็กหลังจากอ่านนิทานเพิ่มขึ้น 38.75 % ส่วนงานวิจัยของ ธีรนุช แสนหาญ (2550) พบว่า นิทานมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเชิงบวก นอกจากด้านการเข้าสังคมกับผู้อื่นแล้ว นิทานยังช่วยสร้างทักษะทางภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ในด้านพัฒนาการทางภาษา งานวิจัยของเพ็ญนภา คล้ายสิงโต, และคณะ (2560) พบว่า นิทานทำให้คะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ตตี้ดูเม็นหลังใช้นิทานเพิ่มขึ้นประมาณ 1-5% เช่นเดียวกับงานวิจัยของจินตนา แปบดิบ (2558) ที่พบว่า นิทานทำให้คะแนนการอ่านภาษาไทยของเด็กชั้นประถมศึกษาเพิ่มขึ้น 5-10%

นอกจากพัฒนาการทางด้านการดำเนินชีวิตและพัฒนาการทางภาษาผ่านนิทานทั่วไปแล้ว นักวิจัยยังพบว่านิทานพื้นบ้านที่ใกล้ตัวเด็กยังสามารถพัฒนาสมอง และจินตนาการ (Reeder, 2009) ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับที่พบในบริบทประเทศไทยเช่นกัน จินตนา แปบดิบ (2558) ใช้นิทานพื้นบ้านรอบโรงเรียนในจังหวัดแพร่ ส่วน เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต, และคณะ (2560) ใช้นิทานที่เป็นเรื่องเล่าของเผ่าเมี่ยนในจังหวัดพะเยา

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าจากผลการวิจัยที่ผ่านมานั้นส่วนมากเน้นผลการวิจัยที่เกิดขึ้นกับเด็ก หรือ ผู้เรียน ตามด้วยผลการวิจัยที่เกิดขึ้นกับครู หรือ ผู้สอน นักวิจัยจำนวนไม่มากนักที่แสดงผลการวิจัยด้านการบริหารจัดการโครงการควบคู่กับการนำนิทานไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษา ตัวอย่างงานวิจัยที่แสดงผลการวิจัยด้านการบริหารจัดการโครงการควบคู่กับการนำนิทานไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษา ได้แก่ งานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, และ โกศล มีคุณ (2561) ที่วิจัยเชิงทดลองประเมินต้นแบบการพัฒนา โดยผลการวิจัยนอกจากจะพบว่านิทานให้ผลดีต่อจิตลักษณะ และพฤติกรรมที่ดีขึ้นของเด็กแล้ว นักวิจัยยังกล่าวถึงการฝึกอบรมครู การคัดเลือกครู และกระบวนการที่ครูกับนักเรียนควรทำในการใช้นิทานอย่างเป็นระบบในชั้นเรียน แต่บทความของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ โกศล มีคุณ เน้นที่กระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วมระหว่างครูกับเด็กมากกว่าการบริหารจัดการโครงการวิจัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว บทความนี้จึงวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลจากการดำเนินโครงการ **จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมนิทานสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21** ในด้านต่างๆ อันประกอบด้วย ด้านครู ด้านเด็ก ด้านการบริหารจัดการ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการทำให้เกิดความเป็นไปได้ในการนำนิทานไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมผ่านทฤษฎีคู่ตรงข้ามของ Waters and Viches (2013) และท้ายที่สุดผู้วิจัยสรุปออกมาเป็นโมเดลนิทานผ่านการบูรณาการการบริหารโครงการเข้ากับการทำวิจัย ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งผู้สอน (ครู) และผู้เรียน (เด็ก) จากนั้นนำโมเดลนิทานไปใช้ และเก็บคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้โมเดลนิทาน และนำผลการวิเคราะห์คะแนนดังกล่าวมาปรับโมเดลนิทานเพื่อสอนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการการบริหารโครงการและการทำวิจัยภายใต้โครงการวิจัย เรื่อง จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมนิทานสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์คะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้โมเดลนิทาน
2. เพื่อสร้างโมเดลนิทานเพื่อสอนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการการบริหารโครงการและการทำวิจัยภายใต้โครงการวิจัย เรื่องจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมนิทานสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21

วิธีวิทยาการวิจัย

วิธีการวิจัยในโครงการนี้เป็นการประมวลและสังเคราะห์กระบวนการทำงานและผลการวิจัยที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเข้าด้วยกัน วิธีวิเคราะห์หลักใช้ทฤษฎีของ Ajzen (1991) ซึ่งกล่าวถึงการดำเนินโครงการบูรณาการทุกภาคส่วน ซึ่งจะส่งผลกระทบกับเจตคติ สั่งสมจนกระทั่งมีผลให้พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปในที่สุด ทฤษฎีนี้มีชื่อว่า ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) เป็นทฤษฎีที่ใช้ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ (Chen & Chen, 2010, p.29-30) ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน

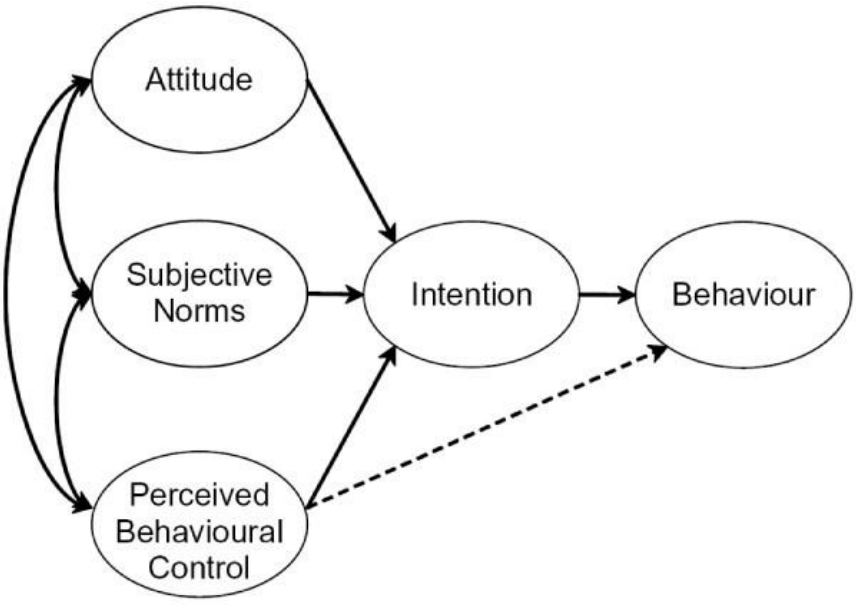

รูปที่ 1 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior : TPB)

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่างเจตคติและพฤติกรรม ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) ของ Ajzen and Fishbein (1980, p. 1-2) โดยนำไปใช้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ทัศนคติ ความตั้งใจเชิง พฤติกรรม และพฤติกรรมของมนุษย์ (Ajzen, 1991, p. 179) ดังภาพที่ 1 รวมถึงการใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา หรือ Content analysis ผสมผสานกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

การประมวลและสังเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมา สามารถอธิบายเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. รวบรวมผลการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่ได้จากโครงการ **จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมนิทานสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21** โดยผลการวิจัยเชิงคุณภาพได้จากกระบวนการสังเกต และการตอบคำถามปลายเปิดด้วยการเขียนแบบสะท้อนคิด (Reflective form) ส่วนผลการวิจัยเชิงปริมาณได้จากการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการใช้นิทานในการฝึกภาษาอังกฤษให้กับเด็ก

2. สำหรับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 จังหวัดพะเยา จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลพะเยา โรงเรียนอนุบาลเมืองพะเยาโทกหวาก โรงเรียนบ้านแม่กา โรงเรียนบ้านห้วยเคียน โรงเรียนบ้านจำป่าหวาย โรงเรียนบ้านแม่นาเรือใต้ โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ใส โรงเรียนบ้านต๋ำพระแล โรงเรียนบ้านท่าศาลา และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ตตี้ดูเมน

3. การวิเคราะห์การเขียนภาพสะท้อนคิด (Reflective form) ใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งนักวิจัยดำเนินการโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ คือ จัดแบ่งหมวดหมู่ (Categorization) และ การจำแนกความแตกต่าง (Differentiation) ตัวอย่างการวิเคราะห์เนื้อหาภาพสะท้อนคิด เป็นดังนี้

ตัวอย่างข้อความภาพสะท้อนคิดของครู

“.....เมื่อได้แต่งนิทานร่วมกับเด็กในวันนี้ ครูรู้สึกมีความสุข และครูสังเกตเห็นว่าเด็กๆสนุกที่จะได้ฝึกอ่านภาษาอังกฤษผ่านนิทาน <u>เด็กๆได้เรียนคำศัพท์คำว่า lion เพิ่มเติม</u>.....”

ครู A

“....การใช้นิทานสอนเด็ก ทำให้<u>เด็กอยากรู้คำศัพท์</u> โดยเฉพาะ<u>คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ</u> เด็กๆยัง<u>ชอบแต่งนิทานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน</u>ด้วย....”

ครู B

จากข้อความตัวอย่างของ ครู A และ ครู B (นามสมมติ) จะเห็นได้ว่า เนื้อหาที่เหมือนกันในคำตอบของ ครู A และ ครู B คือ หลังจากแต่งนิทานแล้ว เด็กรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น แต่คำตอบที่เพิ่มเติมจากครู B คือ ครู B สังเกตเห็นว่าเด็กทำงานร่วมกันกับเพื่อนได้ดีผ่านการใช้นิทาน ดังนั้น เนื้อหาที่เหมือนกันในคำตอบของครูทั้งสองคน จึงถูกจัดกลุ่ม (categorized) ไว้ในหมวดหมู่ การเรียนรู้คำศัพท์ ส่วนคำตอบที่แตกต่างกันออกไปจะถูกจำแนกเป็นหมวดหมู่เพิ่มเติม คือ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งหมวดหมู่ของทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนควรจะได้รับนั้นอยู่บนหลักการของ Oxford (1996) ที่กล่าวถึง ทักษะบูรณาการที่ผู้เรียนควรได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน ทักษะการอ่าน และการจำคำศัพท์ เป็นต้น

4. สำหรับผลการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลจากผลการวิจัยของครูจากโรงเรียนบ้านแม่กา ซึ่งเป็นโรงเรียนเดียวที่ส่งมอบผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องสมบูรณ์

ภายใต้การดำเนินโครงการจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21 โดยโรงเรียนบ้านแม่กาเป็นโรงเรียนที่เด็กส่วนใหญ่เป็นเด็กชาติพันธุ์เผ่าเมี่ยน ม้ง และอาข่า โดยชั้นเรียนนี้มีจำนวนเด็ก 15 คน เป็นเพศชาย 8 คน เพศหญิง 7 คน โดยใช้ข้อสอบวัดการอ่านที่อิงมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน รวม 20 คะแนน (โรงเรียนบ้านแม่กาเป็น 1 ใน 10 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ และผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยจากการดำเนินโครงการนวัตกรรมนิทานสอนอ่านภาษาไทย (ทุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือ วช.) ได้แก่ ผลการวิจัยจากธิติมา คณะดี (2560) ; พัทธยา งามจิตต์ (2560) ; ภูษณิศา สอนสุกอง (2560) ;ศิริลักษณ์ กัญวรรณ (2560) ;สุพรรณี คำแขว่น (2560); อัญชลี ใจปันธิ (2560) และ อัมพร วสันต์ (2560) ทำให้ผลการวิจัยเชิงปริมาณรวมเป็นจำนวน 8 ผลการวิจัยจาก 8 โรงเรียน) ผลการวิจัยต่างๆ เหล่านี้นักวิจัยในโครงการได้นำเสนอผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (t-test) และการบรรยาย ภาพและกราฟ

5. ผู้วิจัยประมวลและสังเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อ 4 เข้ากับ กรอบแนวคิดทฤษฎีคู่ตรงข้าม ทฤษฎีการบูรณาการทุกภาคส่วน ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ทฤษฎีพฤติกรรมมนุษย์ และสร้างโมเดลนิทานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ผลการศึกษา

ในส่วนนี้เป็นผลการวิจัยจากการใช้นิทานพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ **จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมนิทานสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21** ซึ่งสังเคราะห์จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและแนวคิดการวิเคราะห์เนื้อหา

ภาพสะท้อนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูที่เข้าร่วมโครงการ

จากการสังเกตการณ์การใช้นิทานภาษาอังกฤษ พร้อมมีคำแปลภาษาไทย (2 ภาษา) และการวิเคราะห์ภาพสะท้อนคิดของครูสอนภาษาอังกฤษผ่านนิทานพื้นบ้านในโครงการ ทำให้เห็นว่า ครูมีความตั้งใจจะฝึกฝนเด็กให้เก่งภาษาอังกฤษ ครูสังเกตเด็กอย่างละเอียดว่า เด็กได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากที่สุด และมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังการใช้นิทาน ทักษะที่ได้มากขึ้นกว่าที่ครูตั้งเป้าหมายไว้ คือ ทักษะการแปลความหมายของเรื่องราวภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

ครูส่วนมากยังสะท้อนคิดให้เห็นด้วยว่าไม่ว่าจะเป็นเด็กชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาต่างพึงพอใจที่ครูนำนิทานมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะนิทานมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นเรื่องราวที่สร้างจากข้อมูลในท้องถิ่นเด็กจึงรู้สึกคุ้นเคย เป็นการดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี

การใช้นิทานพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

โครงการนี้ได้รับผลการวิจัยจากครูที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 1 โครงการจากทั้งหมด 10 โครงการ เนื่องจากเป็นผลการวิจัยที่มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุด ผลการวิจัยของ ชวนพิศ ผิวใส (2560) สังกัดโรงเรียนบ้านแม่กาที่ดำเนินการใช้นิทานช่วยพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน ได้ผลจากการทดสอบด้วยข้อสอบ 20 ข้อ 3 ตอน รวม 20 คะแนน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียน

	คะแนนก่อนเรียน	**คะแนนหลังเรียน**
คนที่ 1	8	14
คนที่ 2	8	11
คนที่ 3	9	20
คนที่ 4	3	15
คนที่ 5	7	17
คนที่ 6	8	14
คนที่ 7	8	20
คนที่ 8	5	7
คนที่ 9	9	18
คนที่ 10	3	14
คนที่ 11	5	18
คนที่ 12	8	18
คนที่ 13	7	18
คนที่ 14	11	15
คนที่ 15	6	18
เฉลี่ย	**7**	**15.8**

นอกจากนี้ยังพบว่า หลังการใช้นิทานภาษาอังกฤษ เด็กกลุ่มดังกล่าวมีคะแนนการอ่านเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 44% โดยช่วงการเพิ่มขึ้นของคะแนนอยู่ระหว่าง 10%-65% และมีค่าความแตกต่างทางสถิติก่อนและหลังเรียนที่ p = .000 ซึ่งถือว่ามีนัยสำคัญ

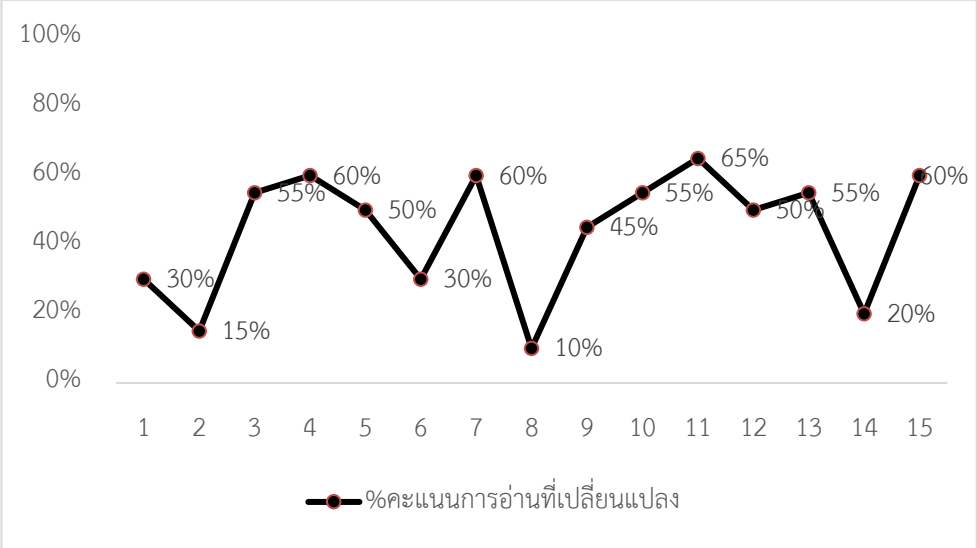

รูปที่ 2 คะแนนการอ่านที่เปลี่ยนแปลงหลังการใช้นิทานที่โรงเรียนบ้านแม่กา

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยจากครูในจังหวัดเชียงรายในโครงการนวัตกรรมนิทานสอนอ่านภาษาไทย (ผณินทรา ธีรานนท์ และคณะ, 2560) เช่น ภูษณิศา สอนสุกอง (2560) พบว่า เมื่อใช้นิทานผสมภูมิปัญญาท้องถิ่นคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำหลังจากใช้นิทานเพิ่มขึ้น 20-30% สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธยา งามจิตต์ (2560) ที่พบว่านิทานเรื่อง ถ้ำปุ่มถ้ำปลา สอนออกเสียงคำควบกล้ำและคำศัพท์พื้นฐานทำให้นักเรียนชนเผ่าเมี่ยนมีคะแนนการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้น 2-26% แต่มีนักเรียน 2 คน คะแนนลดลง 4% เนื่องจากเป็นเด็กพิเศษ

ผลการวิจัยของ อัมพร วสันต์ (2560) ที่ทำวิจัยที่โรงเรียนอนุบาลแม่ฟ้าหลวง พบว่า นักเรียนที่เป็นชนเผ่าอาข่าและลาหู่ มีการออกเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทยเพิ่มขึ้นประมาณ 31.98% นิทานที่สร้างขึ้นผสมผสานเรื่องราวในท้องถิ่น นอกจากนั้น นิทานที่สร้างขึ้นจากเรื่องราวในท้องถิ่นยังช่วยพัฒนาการออกเสียงคำที่มีตัวสะกด เช่น ผลิต โขด โดด ให้กับนักเรียนด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ กัญวรรณ (2560) ที่พบว่า นักเรียนออกเสียงตัวสะกดแม่กง ได้เพิ่มขึ้น 10-20% เช่นเดียวกับแม่ กน และ แม่ กบ ยกเว้นนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษออกเสียงได้คะแนนคงที่ทั้งก่อนและหลังการใช้นิทาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี ใจปันธิ (2560) ซึ่งได้ทดลองใช้นิทานกับนักเรียนมัธยมต้น ผลการวิจัยของ พัทธยา งามจิตต์ (2560) และอัมพร วสันต์ (2560) ก็พบในลักษณะเดียวกัน

งานวิจัยของ สุพรรณี คำแคว่น (2560) ใช้นวัตกรรมนิทานกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผ่านศึกษาสงเคราะห์ 2 พบเช่นเดียวกันว่า นักเรียนพม่าสามารถออกเสียง คำที่มีตัวสะกดเช่น พิษ ฝาก หลบ ได้เพิ่มขึ้น 0.5-2% ตรงกับผลการวิจัยของ ธิติมา คณะดี (2560) เช่นกัน

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยจาก ชวนพิศ ผิวใส (2560) ; ธิติมา คณะดี (2560) ;พัทธยา งามจิตต์ (2560); ภูษณิศา สอนสุกอง (2560) ; ศิริลักษณ์ กัญวรรณ (2560); สุพรรณี คำแคว่น (2560); อัญชลี ใจปันธิ (2560) และ อัมพร วสันต์ (2560) พบว่า การนำบริบทวัฒนธรรมท้องถิ่นมาผสมผสานเข้ากับการแต่งนิทานเพื่อสอนอ่านภาษาไทยได้ผลดีสำหรับการแก้ปัญหาการออกเสียงของเด็กชาติพันธุ์

การสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ ครูหลายท่านนำสถานที่ต่าง ๆ หรือเรื่องราว ภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง เช่น ประวัติบ้านแม่กา บ้านเกษตรสุข มาแต่งเป็นนิทานภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาษาและเรื่องราวใกล้ตัวที่น่าสนใจ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นภาพได้ง่ายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ธิติมา คณะดี (2560) เสนอแนะว่าควรใช้นิทานที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับวิชาอื่นๆด้วย

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนคิดของครูทำให้พบว่า การที่ครูได้เรียนรู้การสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งไม่เคยทำมาก่อน เป็นการปลูกฝังเจตคติเชิงบวกในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้ครูได้รู้จักตนเอง ส่งผลถึงกำลังใจในการจัดการเรียนการสอน และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนและเป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (1991)

การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับบุคคลต่างๆผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ *(Leaning Community)*

จากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างการแต่งนิทานเป็นภาษาอังกฤษ ครูจะต้องผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแต่งนิทานร่วมกับนักเรียน ปราชญ์ชาวบ้าน ชุมชน และครูจากโรงเรียนอื่น ในบางขั้นตอนของโครงการมีการเปิดโอกาสให้นำเสนอผลงาน ทำให้ครูจากโรงเรียนต่าง ๆ ภายใต้โครงการ 1 คณะ 1 โมเดล มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการเรียนการสอน ซึ่งทำให้ทราบถึงปัญหาที่ครูท่านอื่นประสบและบางครั้งเป็นปัญหาที่

คล้ายคลึงกับของตน จึงทำให้ทราบแนวทางแก้ไขปัญหาที่ครูท่านอื่นใช้แล้วได้ผล เช่น วิธีสอนเด็กชาวเขา วิธีการสร้างบทเรียน หรือ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษผ่านการเล่าและใช้นิทาน เป็นต้น และครูแต่ละท่านสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนของตนเองต่อไป

การบริหารจัดการโครงการ

การบริหารจัดการโครงการนี้ใช้ทฤษฎีคู่ตรงข้าม (Waters & Viches, 2013) ได้แก่ ความไม่เป็นทางการ-ความเป็นทางการ ความง่าย-ความยาก การสั่งแบบ Top down-Bottom up เป็นต้น ระบบการจัดการแบบคู่ตรงข้ามนี้อธิบายได้ดังนี้

ความไม่เป็นทางการ-ความเป็นทางการ แม้ว่าในการจัดการกิจกรรมตลอดโครงการจะมีการประสานงานอย่างเป็นทางการในทุกขั้นตอน เช่น การออกจดหมายแจ้งกิจกรรมจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ไปถึง โรงเรียนทั้ง 10 โรงเรียน ในโครงการ แต่ในขณะเดียวกัน คณะทำงานได้ใช้การประสานงานแบบไม่เป็นทางการอีกทางหนึ่ง คือ ใช้ระบบความสัมพันธ์ส่วนบุคคลเข้าช่วยเสริมให้โครงการดำเนินไปได้อีกทางหนึ่ง

ความง่าย-ความยาก คณะทำงานได้ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี เช่น วิธีการเขียนนิทาน วิธีการเลือกคำศัพท์ด้วยหลักการทางภาษาศาสตร์อย่างง่าย แต่ในขณะเดียวกัน คณะทำงานได้เพิ่มวิธีทำวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนซับซ้อนและมีความยากสำหรับครูที่เข้าร่วมโครงการ และมีแผนงานที่มาจากการวางแผนเป็นอย่างดีตลอดทั้งปีกำกับการทำวิจัย

การสั่งแบบ Top down-Bottom up คณะทำงานมีการ Top down กับครูที่เข้าร่วมโครงการด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างนิทานอย่างชัดเจน ผ่านการประชุมหารือถึงความสำคัญของโครงการวิจัยกับผู้บังคับบัญชาของคณะครูที่เข้าร่วมโครงการวิจัย (ผู้อำนวยการโรงเรียน) แต่ในขณะเดียวกันครูในโครงการสามารถปรับเนื้อหานิทานให้ยืดหยุ่น สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

จากการบูรณาการระบบบริหารจัดการโครงการเข้ากับการทำวิจัย ผสมผสานการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับทั้งครูและเด็กหลังการใช้นิทานที่มีเนื้อหาหรือเรื่องราวจากท้องถิ่นรอบบริบทโรงเรียนนั้นๆ สามารถสรุปเป็นโมเดลนิทาน ชื่อว่า **Learning Community-based Story-Telling Construction (LCSC)** อธิบายได้ดังต่อไปนี้

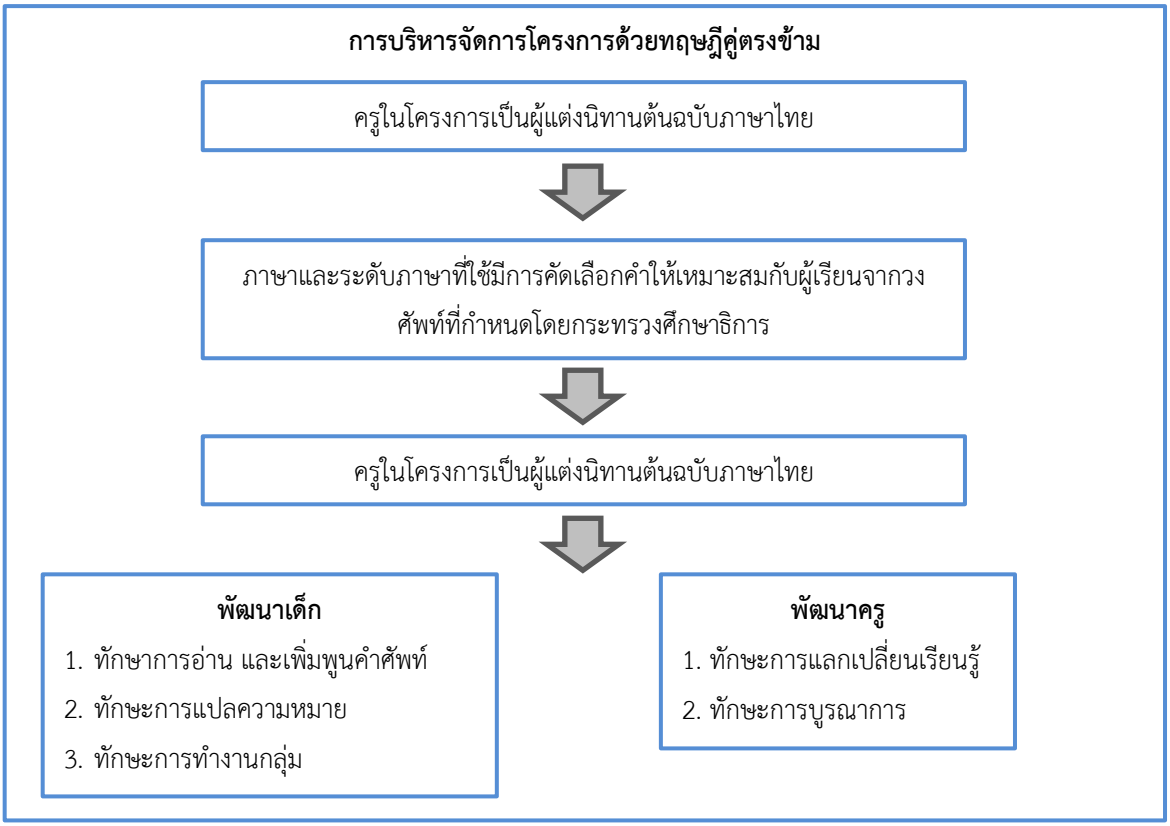

รูปที่ 3 โมเดลนิทาน

จากรูปที่ 3 โมเดลนิทานเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เริ่มจากการที่ครูในโครงการเป็นผู้แต่งนิทานผสมผสานกับภาษาและระดับภาษาที่ใช้ในการแต่งนิทาน ผ่านการคัดเลือกคำให้เหมาะสมกับผู้เรียนจากวงศัพท์ที่ กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ จากนั้นครูใช้กระบวนการ LC หรือกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแต่งนิทานร่วมกับนักเรียน ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้รู้เรื่องราวในชุมชน รวมถึงครูจากโรงเรียนอื่นให้เหมาะสมกับบริบทแต่ที่ท้องที่ เมื่อแต่งนิทานเรียบร้อยแล้วจึงส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ขัดเกลา แก้ไข และคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เป็นผู้รวบรวม เผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลลัพธ์ที่ได้จากกระบวนการนี้เป็นการพัฒนาคุณภาพของทั้งเด็กซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ และครูผู้เป็นกุญแจสำคัญในการยกระดับการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับเด็กไทย

สรุปผล

ในเชิงปริมาณจะเห็นได้ว่าในบริบทโรงเรียนบ้านแม่กา เด็กมีคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยในโรงเรียนบ้านแม่กานี้ ทำให้สรุปได้ว่านิทานยังส่งผลให้ผู้เรียนในโรงเรียนบ้านแม่กามีทักษะทางสังคม เช่น การทำงานเป็นกลุ่มที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม มีข้อที่ผู้วิจัยตระหนักว่าอาจจะส่งผลต่อคะแนนการเรียนภาษาอังกฤษ คือ เพศ และ พื้นฐานดั้งเดิมทางภาษาอังกฤษของเด็กแต่ละคน

ส่วนในเชิงคุณภาพ พบว่า ครูมีเจตคติเชิงบวกต่อการบูรณาการเรื่องราวท้องถิ่นเข้ากับการแต่งนิทานเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ และพฤติกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชนครูต่างพื้นที่รวมถึงปราชญ์ชาวบ้าน

สรุปได้ว่า โมเดลนิทานสอนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการการบริหารโครงการและการทำวิจัยภายใต้โครงการวิจัย เรื่องจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: นวัตกรรมนิทานสำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีชื่อว่า **Learning Community-based Story-Telling Construction (LCSC)** ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และสามารถใช้โมเดลนี้ยืนยันว่านิทานเป็นเครื่องมือเชื่อมความสัมพันธ์ที่เป็นเครือข่ายระดับบริหารผ่านการบริหารโครงการแบบคู่ตรงข้าม จึงควรนำโมเดลนี้ไปขยายผลให้กับทั้งครูและเด็กในพื้นที่อื่นๆ เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้มีทักษะการอ่านและการเขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมถึงพัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สภาพอารมณ์เชิงบวกให้กับผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายได้มหาวิทยาลัยพะเยาในการสนับสนุนการดำเนินโครงการ/กิจกรรม 1 คณะ 1 โมเดลของคณะศิลปศาสตร์ คณะนักวิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ รวมถึงโรงเรียนภาคีเครือข่าย คณะผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการที่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ตลอดจนรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิบูลย์ วัฒนาธร) คณบดีคณะศิลปศาสตร์และที่ปรึกษาโครงการวิจัย (รองศาสตราจารย์พูนพงษ์ งามเกษม) คณะผู้บริหารคณะศิลปศาสตร์ เจ้าหน้าที่ประจำคณะศิลปศาสตร์ในขณะนั้น: คุณศุภกิตติ์ รินถา และคุณอาจารีย์ สีอ่อน และที่ไม่ได้เอ่ยนาม เจ้าหน้าที่ประจำกองวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา: คุณจีรัชญ์ ริมจันทร์และกรรมการพัฒนาคุณภาพโครงการ 1 คณะ 1 โมเดล (MAI) ในการให้ข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อคณะนักวิจัย ผู้ประสานงาน (คุณสุภาพร คำรส) และผู้แปลนิทานต้นฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยพะเยา รวมไปถึงคณะครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยและโครงการ 1 คณะ 1 โมเดล คณะศิลปศาสตร์

บรรณานุกรม

จินตนา แปบดิบ. (2558). *การใช้นิทานพัฒนาการอ่านในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังช้างธีรราษฎร์รังสฤษฎ์ จังหวัดแพร่* (รายงานผลการวิจัย). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

ชวนพิศ ผิวใส. (2560). *การใช้นิทานหมากับเงาเพื่อพัฒนาการเข้าใจคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่กา* (รายงานผลการวิจัย). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

ณัฏฐณิชา ปาโต. (2554). *รายงานผลการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยใช้แผ่นภาพประกอบการเล่านิทานก่อนกลับบ้าน : การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการโรงเรียนบ้านผาลาด สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ปีการศึกษา 2553.* สืบค้น 27 สิงหาคม 2560 จาก http://www.crunut.ob.tc/bk.pdf.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, และ โกศล มีคุณ. (2561, 21 สิงหาคม). พัฒนาจิตใจเชิงบวก ด้วยนิทานแนวใหม่. ใน *การประชุมสัมมนา เรื่อง "การพัฒนาจิตใจเด็กไทยด้วยนวัตกรรมนิทาน"* จัดโดย สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.

ธิติมา คณะดี. (2560). *การใช้นิทานแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผ่านศึกษาสงเคราะห์ 2* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ธีรนุช แสนหาญ. (2550). *ผลการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิดที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2* (การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ผณินทรา ธีรานนท์ และคณะ. (2560). *คู่มือการจัดการความรู้: การใช้นวัตกรรมนิทานสอนออกเสียงภาษาไทย*. เชียงราย: สินอักษร.

พัทธยา งามจิตต์. (2560). *การใช้นิทานสอนออกเสียงภาษาไทยโรงเรียนบ้านถ้ำ* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต, และคณะ. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยผ่านนิทานที่สร้างจากกระบวนการวิเคราะห์สัมพันธสารในนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ตตี้ดูเมน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 24*(2), 116-136.

ภูษณิศา สอนสุกอง. (2560). *การใช้นิทานแก้ปัญหาการออกเสียงในนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนบ้านเทอดไทย* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ศิริลักษณ์ กัญวรรณ. (2560). *การพัฒนาศักยภาพการอ่าน การเขียนภาษาไทย ด้วยกระบวนการใช้สัมพันธสารเรื่องเล่าของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าไร่หลวงวิทยา* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สุพรรณี คำแขว่น. (2560). *การใช้นวัตกรรมนิทานฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในโรงเรียนผ่านศึกษาสงเคราะห์* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สุรีพร มุ่งง่า, และ ศรีกัญภัสสร์ รังสีบวรกุ. (2557). การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 7*(2), 1-16.

อัญชลี ใจปันธิ. (2560). *ผลของการใช้นิทานพัฒนาการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้น ม. 2 โรงเรียนดงเจนวิทยาคม* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อัมพร วสันต์. (2560). *การใช้นิทานแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลแม่ฟ้าหลวง* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

Ajzen, I. (1991). *Attitudes, Personality, and Behavior*. Milton, Keynes: Open University Press.

Ajzen, I. & Fishbein, M. (1980). *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

Banks-Wallace, J. (1999). Storytelling as a tool for providing holistic care to women. *The American Journal of Maternal Child Nursing, 24*(1), 20-24.

Bowles, N. (1995). Story telling: a search for meaning within nursing practice. *Nurse Education Today, 15*(5), 365-369.

Chen, C.-F. & Chen, F.-S. (2010). Experience quality, perceived value, satisfaction and behavioral intentions for heritage tourists. *Tourism Management, 31*(1), 29-35.

Oxford, R. (1996). *Language Learning Strategies around the World. Cross-Cultural Perspectives*. Manoa: University of Hawaii Press.

Reeder, N. (2009). *A Qualitative Case Study of Natural Storytelling Strategies Used at the Nantahala School* (Unpublished master's thesis). Tennessee State University, United States.

Waters, A. & Viches, M. L. C. (2013). The management of change. In K. Hyland, & L. L. C. Wong (Eds.), *Innovation and Change in English Language Education*. London: Routledge.

Translated Thai References

Chaipanthi, A. (2017). *Effects of Storytelling Implementation for Improving Thai Pronunciation of Matthyom 2 Students at Dong-jen Witthayakhom School* (Research Report). Bangkok: National Research Council of Thailand.

Kanyawan, S. (2017). *Enhancing Thai Reading and Writing Capacity of Students at Ban-Rai-Luang Wittaya School through Narrative Discourse Process* (Research Report). Bangkok: National Research Council of Thailand.

Kham-khwaen, S. (2017). *The Use of Storytelling Innovation for Practicing Pronunciation of Words Ending with Consonants in Phansuk Songkro School* (Research Report). Bangkok: National Research Council of Thailand.

Khanadee, Th. (2017). *The Use of Storytelling in improving Thai pronunciation of Grade 1 students at Phansuksasongkro 2* (Research Report). Bangkok: National Research Council of Thailand.

Klaisingto, P., Teeranon, P., Inthapthim, D., & Ngamkasem, P. (2017). A development of Thai pronunciation and critical writing in Betty Dumen Border Patrol Police School by using storytelling. *Humanities Journal Kasetsart University, 24*(2), 116-138.

Mung-nga, S. & Rangsi-Bowonku, S. (2017). Improving second grade kindergarten students' discipline through storytelling with picture activities. *Journal of Social Academic*, *7*(1), 1-16.

Ngamchit, P. (2017). *The Use of Stories to Teach Thai Pronunciation at Ban Tham School* (Research Report). Bangkok: National Research Council of Thailand.

Pato, N. (2011). *The report of development of self-disciplined behaviors of primary students through the use of flash card and storytelling before going home. In the Academic Seminar Held at Phalad School under the Jurisdiction of the Phayao Primary Educational Service Area 2 in the Academic Year 2010.* Retrieved August 27, 2017 from http://www.crunut.ob.tc/bk.pdf.

Peapdip, C. (2015). *The Use of Storytelling in Developing Reading Comprehension of Grade 1 Students at Ban Wangchang Teeraratrungsarit School in Phare Province* (Research Report). Phayao: University of Phayao.

Phanthumnavin, D. & Meekun, K. (2017, August 21). *Development of positive psychology through modern styled – storytelling: academic outputs. In the Academic Seminar Entitled Developing Mental Health through Storytelling Innovation*. Organizeed by National Research Council of Thailand, Bangkok.

Phewsai, C. (2017). *The Use of the Dog and the Shadow Storytelling in Developing Vocabulary Knowledge of Grade 1 Students at Ban Maeka School* (Research Report). Phayao: University of Phayao.

Saenhan, T. (2007). *The Results of the Storytelling Experience with Open-Ended Questions towards Early Childhood Creativity Kindergarten Year 2* (Master's thesis). Maha Sarakham: Maha Sarakham University.

Sonsukong, P. (2017). *Using storytelling to solve pronunciation problems of sixth grade students at Ban-Theot-Thai School* (Research Report). Bangkok:. National Research Council of Thailand.

Teeranon, P, Anurit, T., Srisunthornthai, J. & Inthapthim, D. (2017). *Knowledge Management Project on Using Storytelling Innovation to Teach Thai Pronunciation*. Chiangrai: Sinaksorn.

Wasan, A. (2017). *Using Storytelling to Solve Pronunciation Problems of Students at Anu Ban Mae Fha Luang School* (Research Report). Bangkok: National Research Council of Thailand.